

Af det anførte maa man være berettiget til den Slutning, at et Arrangement med en Papirfabrik om, at den for egen Regning skulde overtage Embedsmændenes Forsyning med holdbart og i det hele taget godt og præsentabelt Papir mod, at Embedsmændene skulde tage deres Forbrug fra den, næppe vilde føre til et tilfredsstillende Resultat.

3.

Hos Embedsmændene har Indførelsen af Systemet med obligatorisk Brug af kvalitetskontrolleret Skrivpapir sikkert gennemgaaende mødt Tilfredshed. Man kunde ikke være blind for, at det i den daglige Forretningssgang er en Behagelighed at have at gøre med Akter, som kunne holde sammen og bestaa af hele og ubeskadigede Dele, og at vide, hvorledes man skulde sikre sig i Papirhandelen at faa Papir af den Kvalitet, som man ønsker. Hertil kom, at Indførelsen af Papir i mindre Format*) i og for sig blev en Besparelse, og at det af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Forhandling anskaffede Skrivpapir solgtes til en Pris, som var betydelig lavere end de langt simple Papirsorter, som tidligere vare gængse. Ganske vist ere disse Priser nu forholdsvis høje, idet en gros Prisen for Papir er faldet betydeligt siden 1888, og der kan nu i Papirhandelen faas Skrivpapir af de samme Kvaliteter til en noget lavere Pris. Dette spiller dog næppe nogen stor Rolle for Embedsmændene, da de respektive Kontorholdsvederlag ere beregnede efter de Priser, som maa betales for det autoriserede Papir. Der indløber af og til Klager fra Embedsmændene over dette, og disse Klagers Berettigelse bliver altid undersøgt. Klagerne gik i Begyndelsen særlig ud paa, at visse Sorter Papir vare for transparente, idet de lode det skrevne skinne lidt igennem paa Bladets modsatte Side. Dette gjaldt særlig Papir af højeste Styrkeklasse. Herved lod sig ikke meget gøre. Jo renere de Klude ere, hvoraf Papiret fremstilles, desto gennemsigtigere vil det vise sig, og Papir af højeste Styrke maa fremstilles af de allerbedste Klude. Skal Gennemsigtigheden fuldstændig modarbejdes, maa Papiret gøres forholdsvis tykt og derfor ogsaa blive mere kostbart. I det foreliggende Tilfælde blev Papiret af Stofklasse I, Styrkeklasse I ved næste Fabrikation bestilt noget tykkere og vægtigere, uden at Udsalgsprisen forhøjedes. Andre Klager gik ud paa, at det nye Papir var ubehageligt haardt at skrive paa i Modsætning til det tidligere anvendte. Faktum er rigtigt. Da Papiret fremstilles af rene Plantefibre og glittes stærkt, maa Overfladen blive forholdsvis haard i Modsætning til Papir, som er overlæsset med Fyldestoffer og derfor vil føles blødere for Pennen, men den paaklagede Ulempe kan undgaas ved Valg af hensigtsmæssige Penne. Endvidere har der været klaget over mangelfuld Glitning, skæv Falsning, Fejl i Formatet, uensartet Farve, at Papiret ikke skulde kunne taale Radering (Klagen afvist) eller at Skriften skulde slaa igennem. Som det vil ses, er dette kun underordnede Punkter.

Blandt Papirhandlerne vakte Systemets Indførelse i Begyndelsen en Storm af Uvillie; i Tidens Løb synes man dog at have forsonet sig med det som uundgaaeligt. Der fremkom i Begyndelsen forskellige Projekter med det Formaal atter at overlade Entreprisen med at forsyne Embedsmændene med holdbart Papir til Papirhandlerne. Det foresloges bl. a., at et Statsbureau skulde kontrollere Kvaliteten af de Papirsorter, som Papirhandlerne ønskede at sælge til Brug i Statstjenesten, og derefter forsyne hvert Ark med et Mærke om dets Kvalitet o. s. v., men Resultatet blev stadig, at Papirets Forhandlingspris vilde blive alt for høj, hvis Papirhandlerne selv skulde afholde Omkostningerne med Kontrollen. Papirhandlernes Uvillie stammede særlig fra, at den dem tilsagte Rabat paa Salget af det autoriserede Papir forekom dem for lav. Da Udsalgsprisen fastsattes, gik man ud fra, at Detailhandlerne kun behøvede et ringe Lager af de foreskrevne Papirsorter, at Salget var sikkert, og at Risikoen derfor var for intet at regne. Rabatten blev under Hensyn hertil sat til 13 pCt. til Hovedforhandleren, som atter skulde give 10 pCt. til Videreforhandlere. Da imidlertid Indkøbspriserne ved den i Januar 1892 afholdte Licitation over Skrivpapirer til Brug i Statstjenesten stillede sig meget lave, og Fortjenesten derfor blev saa meget højere,

*) I de sidste 20—30 Aar havde man gennemgaaende begyndt at skrive paa Papir i Bikubeformat ($14 \times 17\frac{1}{2}$ Tommer) i Stedet for paa Papir i Propatriaformat (13×16 Tommer = det til nærværende Udarbejdelse benyttede Papirs Format), som brugtes i ældre Tider og nu atter indførtes som obligatorisk i Tjenestesager ved Reglement 1888 26. Maj (Nr. 101) I § 4. Det mindre Format giver mindre Vægt og derfor ogsaa lavere Pris end det større af samme Kvalitet.